

Magnolia x soulangeana

magnolia Soulange'a

(C) fot. Gabriel Tomżyński

Najbardziej znana i najczęściej sadzona ze wszystkich magnolii. Historia *Magnolia x soulangeana* sięga początku XIX wieku. Etienne Soulange-Bodin (1774–1846), oficer kawalerii w wojsku Napoleona, po powrocie z wojny, założył Société d'horticulture de Paris w Formont pod Paryżem i został jego pierwszym dyrektorem. To tutaj w 1820 roku, dokonał krzyżowania *M. denudata* z *M. liliflora*. Mieszańce zakwitły po raz pierwszy w 1827 roku. Efekt był niezwykły ze względu na genialne w kształcie i barwie kwiaty - szeroko rozchylone, białopurpurowe. Nowe rośliny z pierwszego pokolenia mieszańców Soulange-Bodina zostały szybko rozpowszechnione na Wyspach Brytyjskich poprzez Royal Horticulture Society i szkółki. Następne pokolenia mieszańców były efektem prac wielu hodowców w Europie, Japonii i Ameryce Północnej. Wkrótce powstało wiele odmian drugiej i trzeciej generacji różniących się kształtem (tulipan, kształt miski, kształt spodka) i barwą kwiatów (mlecznobiałe, różne odcienie różu, intensywnie czerwono-fioletowe, a nawet dwubarwne). Zmienne okazały się także pokrój rośliny i termin kwitnienia. Przypuszcza się, że już wcześniej, przed 1830 istniały w Japonii hybrydy, powstałe samoistnie z krzyżowania roślin rosnących w małej odległości od siebie, w ogrodach przy świątyniach lub pałacach. Istnieje zarejestrowanych ponad 100 odmian *Magnolia x soulangeana*. Wiele z nich przetrwało próbę czasu i jest uprawianych od XIX w. Istnieje też grupa odmian powstałych współcześnie. Klon uznany za "typ" to wielopniowy krzew o szeroko rozpostartej zaokrąglonej koronie, z czasem przekształcający się w niewielkie drzewo. Liście bardzo zmienne, szeroko eliptyczne lub odwrotnie jajowate, do 20 cm dł. i 11,5 cm szer., ciemnozielone, błyszczące, pod spodem jaśniejsze, z rzadkimi włoskami wzdłuż osi środkowej i żyłek, dekoracyjne. Pąki wydłużone, wysmukłe, srebrzyście owłosione, intensywnie różowe. Kwiaty składają się z dziewięciu działek (petali), mają kształt miskowaty, po otwarciu stają się białe wewnątrz i różowe na zewnątrz, z fioletoworóżowym przebarwieniem u podstawy. Mięsiste płatki zachodzą na siebie tworząc kielich. Kwiaty wydzielają subtelny zapach. Efekt potęgowany jest przez dużą obfitość kwiatów. Kwitnie przed rozwojem liści, w połowie sezonu kwitnienia magnolii. W Polsce szczyt kwitnienia przypada na koniec IV / początek V. Kwitną już młode rośliny, po dwóch lub trzech latach uprawy w szkółce. *Magnolia x*

soulangeana jest prosta w uprawie. Jest jedną z najbardziej odpornych na wiatr magnolii. Najbardziej narażone jest na uszkodzenia wiosną, kiedy ciężkie mrozy występują nad ranem po długim okresie łagodnej pogody, która pobudziła rośliny do aktywnej wegetacji. Mogą wówczas ucierpieć rozwijające się kwiaty, które brunatnieją, tracąc cały swój urok. Bardziej dokuczliwe są surowe zimy, w czasie których mogą zostać uszkodzone pąki kwiatowe. Kwiaty się wówczas nie rozwiną wcale. Dlatego właściwe jest stanowisko słoneczne lub lekko cieniste, osłonięte. Magnolia x soulangeana wymaga ziemi żyznej, dostatecznie wilgotnej, nie za ciężkiej, zasobnej w próchnicę, przepuszczalnej, chociaż rośnie na większości typów gleb, z wyjątkiem suchych gleb wapiennych. Najwłaściwszy jest odczyn gleby lekko kwaśny (pH 5-6). Wigor roślin zależy od wilgotności gleby. Nie należy dopuszczać do przeschnięcia podłoża wokół rośliny, szczególnie od maja do lipca. Wrażliwa jest na mechaniczne uszkodzenie korzeni. Przycinanie pędów także jest niewskazane. Zimą należy chronić system korzeniowy poprzez okrywanie. Korzystne jest całoroczne ściółkowanie. W sezonie warto magnolię nawozić, ale nie wolno używać nawozów zawierających wapń.

autorzy opisu tekstowego: TOMŻYŃSKI Szkółka Roślin Magdalena Tomżyńska

pochodzenie	odkrywca, hodowca (selekcjoner): Etienne Soulange-Bodin, 1820 Formont pod Paryżem, Francja
grupa roślin	liściaste
grupa użytkowa	liściaste krzewy
forma	początkowo krzew - później drzewo
siła wzrostu	wzrost typowy dla gatunku
pokrój	kulisty szerokostożkowy
docelowa wysokość	od 5 m do 10 m
barwa liści (igieł)	ciemnozielone
zimozieloność liści (igieł)	liście opadające na zimę
rodzaj kwiatów	pojedyncze pachnące
barwa kwiatów	białe różowe
pora kwitnienia	kwiecień maj
nasłonecznienie	stanowisko półcieniste
wilgotność	podłoże umiarkowanie wilgotne
ph podłoża	odczyn lekko kwaśny do obojętnego

walory	ciekawy pokrój pachnące kwiaty ozdobne z kwiatów ozdobne z liści/igieł
zastosowanie	ogrody przydomowe parki zieleń publiczna ogrody orientalne
strefa	6a

autor opisu tabelarycznego: Magdalena Tomżyńska, TOMŻYŃSKI Szkołka Roślin;

Producenci *Magnolia x soulangeana* w Polsce

BIELICKI Krzysztof Szkołka Krzewów Ozdobnych
 BOJANOWSKI Michał Szkołka Drzew i Krzewów Ozdobnych i Zalesieniowych
 BYCZKOWSCY Szkołka Krzysztof Byczkowski
 CIEPŁUCHA Gospodarstwo Szkołkarskie
 CYRZAN Szkołki Drzew i Krzewów Ozdobnych
 DĘBSCY Agnieszka i Piotr Gospodarstwo Ogrodniczo-Rolne
 DĘBSKA Jolanta, DĘBSKI Tomasz Gospodarstwo Szkołkarskie
 DUET s.j., Konopka, Pełka
 DZIAK Renata i Janusz Szkołka Drzewek i Krzewów Ozdobnych
 FRYSZKOWSCY Szkołka Drzew i Krzewów
 HOMA-KOSAKOWSKA Krystyna, Homa Emil, Kosakowski Krystian Szkołka Roślin Ozdobnych
 HORTULUS Piotr Bigoński Gospodarstwo Rolne Szkołka Roślin Ozdobnych
 KORDUS Szkołkarstwo Ozdobne
 KRZYSIAK Andrzej Gospodarstwo Szkołkarskie
 KUROWSCY Szkołki
 ŁAPIŃSKI Marta Olecka Szkołka Drzewa i Krzewy Ozdobne
 ŁAZUCCY Gospodarstwo Szkołkarskie
 MARKFLOR Szkołka Drzew i Krzewów
 MILCZYŃSKI Maciej i Mateusz Szkołka Krzewów Ozdobnych
 MYKITA i SZYMAŃSKI Szkołka Roślin Ozdobnych
 PARK - M Produkcja Roślin Krzysztof Mróz
 PAWICA Anna i Jerzy Szkołka Drzew i Krzewów Ozdobnych
 SÓJKA Szkołki Gospodarstwo Szkołkarskie
 SUTKOWSCY Szkołka Drzew i Krzewów Ozdobnych
 SZEWCZYK Maria i Janusz Szkołka Drzew i Krzewów Ozdobnych
 SZMIT Szkołka
 TOMŻYŃSKI Szkołka Roślin
 ULIŃSCY Szkołkarstwo Ozdobne
 WAWRUCH Ryszard, Pelc Krzysztof Szkołka Roślin Owocowych i Ozdobnych w Pojemnikach „Józefina”
 WAŻYŃSCY Szkołki Roślin Ozdobnych
 ŻYWOTNIK Zakład Szkołkarski Edward Tuczyński